

Autor
petycji:

Adresat petycji: Minister Rodziny i
Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5, 00-513 Warszawa

PETYCJA

ws. podatku dochodowego od świadczeń na zaspokojenie potrzeb rodziny

W imieniu własnym oraz w interesie publicznym wnoszę petycję, która ma na celu skłonienie władz państwowych do podjęcia działań legislacyjnych, względnie wywołanie procesu badania konstytucyjności, w zakresie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych.

Zgodnie z cytowaną normą, **przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych nie stosuje się do świadczeń na zaspokojenie potrzeb rodziny, o których mowa w art. 27 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, objętych wspólnością majątkową małżeńską.**

W myśl zarazem art. 27 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Rzecz w tym, że opodatkowanie podatkiem dochodowym od osób fizycznych takich świadczeń, które następują z majątku jednego małżonka do majątku drugiego małżonka jest krzywdzące i niesprawiedliwe.

W pierwszej kolejności należy jednak zauważyć, że przepis art. 2 ust. 1 pkt 7 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych **wyduje się nieprawidłowo skonstruowany pod względem technicznym i cywilnoprawnym.** Mówi on bowiem o wyłączeniu ze stosowania przepisów ustawy tylko „świadczeń na zaspokojenie potrzeb rodziny (...) objętych wspólnością majątkową małżeńską”. Dla uproszczenia załóżmy, że rozważać będziemy taki przypadek, gdy istnieje wspólność majątkowa małżeńska i wyczerpuje cały majątek obu małżonków (wszystko jest objęte wspólnością majątkową i nie ma żadnych majątków osobistych). W takim przypadku, jest to po prostu jeden majątek, a więc w jego ramach nie może dochodzić do żadnych świadczeń, zwłaszcza pieniężnych. Jeśli bowiem jeden małżonek wręczy drugiemu małżonkowi - na przykład - podjętą z ich wspólnego rachunku bankowego kwotę 100,00 zł, to nie dochodzi tu do żadnego świadczenia w sensie cywilistycznym. Nadal oboje oni są współwłaścicielami (we wspólności łącznej) owych 100,00 zł. W istocie, przepis ten nie ma żadnego sensu, jeśli wyłącza stosowanie przepisów ustawy do świadczeń w ramach jednego majątku, ponieważ są to świadczenia tylko pozorne. Przepis ten miałby jakikolwiek sens właśnie wtedy, gdyby wyłączał opodatkowanie podatkiem dochodowym takich świadczeń, gdy jeden małżonek świadczy ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny lub majątek odrębny drugiego małżonka.

Po drugie, przepis ten jest niesprawiedliwy i sprzeczny z podstawowymi zasadami Konstytucji RP. Chodzi o to, że w sposób nieuprawniony dyskryminuje on małżonków, u których panuje ustrój całkowitej rozdzielności majątkowej. Załóżmy, że tacy małżonkowie osiągają opodatkowane już przecież dochody z umowy o pracę, ale jeden małżonek ze swojego rachunku bankowego pokrywa np. opłaty za mieszkanie i media. W takim wypadku, drugi małżonek, który ze swojego osobistego majątku chciałby wyrównać poniesione wydatki małżonkowi-płatnikowi, dokonuje niekorzystnej podatkowo transakcji. I to pomimo tego, że zgodnie z art. 27 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego ma obowiązek „dokładać” się do potrzeb rodziny, ale niekoniecznie ma obowiązek posiadać mieszkanie na własność albo zawierać umowy na media we własnym imieniu. Takie działanie może wszelako zostać uznane za opodatkowane świadczenie na zaspokojenie potrzeb rodziny. Prowadzi to do absurdalnych skutków, w

ramach których państwo polskie chciałoby opodatkowywać czynności między małżonkami, prawidłowo wykonującymi swoje role i prowadzącymi normalne życie małżeńskie. Wydaje się, że narusza to nie tylko zasadę ochrony prywatności, o której mowa w art. 47 Konstytucji, ale przede wszystkim zasadę równości z art. 32 Konstytucji. W myśl ust. 1 tego ostatniego przepisu, wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne. Natomiast wedle ust. 2, nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. Zasadę tę należy odczytywać w kontekście art. 18 Konstytucji, który jasno stwierdza, że małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny, rodzina, macierzyństwo i rodzicielstwo znajdują się pod ochroną i opieką Rzeczypospolitej Polskiej. W tej sytuacji dochodzi jednak do niezrozumiałej dyskryminacji małżonków (i w konsekwencji rodzin), w których panuje ustrój pełnej rozdzielności majątkowej, pomimo prawidłowego wykonywania przez małżonków i rodzinę swoich funkcji.

Mając to na uwadze, uprzejmie wnoszę, aby Minister podjął działania mające na celu przekonanie władz państwowych do dokonania zmian w kwestionowanym przepisie, tak aby świadczenia na potrzeby rodziny dotyczyły wszystkich małżeństw, niezależnie od panującego w nich ustroju majątkowego. Względnie proszę o rozważenie możliwości wywołania kontroli konstytucyjnej tego przepisu w kontekście wyżej przytoczonych wzorców.

Wyrażam zgodę na opublikowanie treści petycji, ale nie wyrażam zgodę na publikację jakichkolwiek danych osobowych autora.